

[Wilhelm.]

der nu står i lovforslaget, kræver det, at de øvrige EF-medlemslande er med på at ændre direktivet, eller er det noget, vi kan gøre uden videre? Altså, helt konkret: kunne vi, uden at nogen kunne gøre indvendinger mod det, genindsætte de gamle kriterier for registrering, som fandtes i apotekerloven?

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg vil indrømme, at når man hører noget heroppefra, er det meget let at komme op at påstå, at jeg har sagt det modsatte.

Når fru Hanne Reintoft siger, jeg har udtalt, at 1,3 mill. kr. til lægemiddelinformation er for meget, er det direkte usandt. Jeg sagde, det koster omkring 1,3 mill. kr.; vi vil prøve, om vi kan skaffe dem, og kan vi ikke skaffe så meget, må vi prøve, hvordan vi hen ad vejen alligevel kan lave noget, der har noget at gøre med en uvildig lægemiddelinformation. Se, det var bare noget helt andet, Fru Hanne Reintoft.

Med hensyn til nationalisering af medicinalindustrien, er det for mig ikke spørgsmålet om, at man bare ved at nationalisere får billigere lægemidler. Det, det drejer sig om, er at have kontrol med, at priserne er rimelige, og når jeg sagde før, at man ikke slægtter en høne, der lægger guldæg, lå der deri, at vi selvfølgelig skal have kontrol så langt, som det overhovedet er muligt for at sikre, at befolkningen får lægemidler billigst muligt.

Må jeg så sige til hr. Wilhelm, at når det drejer sig om, hvorvidt vi vil stille et krav om behovskriterium for indregistrering af et lægemiddel, tror jeg nok at kunne sige, at det er der ingen mulighed for, men det er en af de ting, vi kan drøfte videre i udvalget. I øvrigt ved jeg, at handelsministeren lige vil svare på et par spørgsmål.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Sagen vedrørende de to direktiver i EF er blevet udsat så langt, at vore repræsentanter på sidste Ministerrådsmøde nedlagde veto mod en endelig vedtagelse af det andet direktiv med den udtrykkelige motivering, at det først skulle behandles af de politiske instanser her i landet.

Det, der har været problemet og stadig er det, er, i hvilket omfang de sundhedsmæssige og konkurrencemæssige kriterier skal

indgå i den praktiske anvendelse af direktiv 1, som ingen af landene hidtil har efterlevet, og nu i den ny formulering af direktiv 2, som vi endnu ikke har taget stilling til.

Jeg synes, flere af kritikerne undervurderer betydningen af, at man også via konkurrence sikrer, at forbrugerne får rimelige priser på lægemidler. Man har i EF gennemgået det, man kalder tekniske handelsændringer, og fundet ud af, at det ikke er nok, at man ophæver told og kvantitative restriktioner, for at forbrugerne skal få mulighed for at få billigere priser gennem konkurrence, fordi en række lande har benyttet forskellige former for lovgivning, bl. a. også sundhedslovgivning, til at holde konkurrencen nede, altså har anvendt nogle begrundelser for at lukke præparater ude, som reelt har medført, at forbrugerne ikke har kunnet få medicin til rimelige priser.

Det, der har været hovedmotivet for vor behandling af sagen i EF og fortsat må være det, er, at vi fremmer foranstaltninger, der sikrer en konkurrence og dermed lavere priser, uden at det kommer til at gå ud over den sundhedsmæssige standard. Derfor kan vi sagtens fastholde vort grundsynspunkt, at det er sundhedsmæssige kriterier, der er afgørende for, om vi tillader præparater at komme ind her i landet, men det er selvfølgelig sådan, at hvor der er tale om samme slags lægemidler, altså nogle, der har den samme faregrad eller sundhedsgrad som dem, der eksisterer, bør lade dem komme ind, så de kan konkurrere med dem, vi i forvejen har tilladt. Vi kan altså ikke acceptere regler, som vil føre til en forringelse af produkternes kvalitet, og det er altså også muligt at stå fast på dette standpunkt.

Må jeg sige, at vi er blevet bedt om at svare, så hurtigt vi kan, i EF, men det er da klart, at det er en grundig og rimelig behandling her i folketinget, der er afgørende for, hvornår svaret kan foreligge, og det er som bekendt blevet besluttet i markedsudvalget, at man ikke dér tager stilling til sagen, før folketingets lægemiddeludvalg har afgivet en erklæring til folketingets markedsudvalg, og før vil jeg heller ikke i Ministerrådet kunne give erklæring om den danske stilling.

Hermed sluttede forhandlingen.